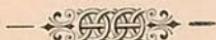

* Пътникът измолил змията да намърятъ трети съдия, че тогава ще съгласи на присъдата. Всички тръгнали да пътуватъ и дошли при единъ старъ лъвъ — царя на животните. Пътникът и змията разказали всичко и чакали да чуятъ последната пръсъда. Лъвътъ не искалъ да се занимава съ такива дребни работи, затова изпратилъ ги при лисицата.

Лисицата рекла: „Да пръсъдя справедливо, тръба да идемъ на самото място, дъто е лежала змията“. Така и сторили. Лисицата тогава рекла на змията: „Покажи какъ бъ легнала въ дупката!“ и змията влезла въ дупката. Послѣ се обърнала къмъ пътника и рекла: „Покажи пъкъти, какъ бъше поставено камъчето на дупката“. И това станало. Лисицата погледнала пътника и рекла: „Така е право, хайде иди си!“

Пътникът си тръгналъ радостно, а змията още чака да я освободи нѣкой отъ дупката.

Писмо отъ Казанлъкъ.

Драги ми Петре,

ъ писмото си отъ с. Шипка азъти поменахъ за високи руски гости, които присъствуваха на шипченските тържества. Сега искамъ да ти разкажа нѣщо за посрещането на тия гости въ Казанлъкъ и околността му. На 13-и Септември цѣлиятъ Казанлъкъ бъ укиченъ съ руски сини